

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ส่วนงาน กสทช. ประวิทย์ ลีสถาพรวงศ์ (โทร. ๓๙๙๗)

ที่ สทช ๑๐๐๓.๑๐/๕๕๖

วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเปิดเผยความเห็นในการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๕.๒ ของการประชุม กทค. ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๙
เรียน รสทช. ก่อกิจฯ (เลขานุการ กทค.)

ตามที่ได้มีการประชุม กทค. ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และในการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๕.๒ เรื่อง การปฏิบัติตามเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาตจากการประมูลคลื่นความถี่ ๒.๑ GHz และหลักเกณฑ์การประมูลคลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz และ ๙๐๐ MHz ในเรื่อง การกำหนดอัตราค่าบริการ ผมได้แสดงความเห็นนอกเหนือจากมติที่ประชุม ผมจึงขอเปิดเผยความเห็นเพิ่มเติมของผม เพื่อบันทึกในรายงานการประชุม กทค. ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๙ ในส่วนหมายเหตุของระเบียบวาระที่ ๕.๒๗ ทั้งนี้ เพื่อเป็นไปตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

(นายประวิทย์ ลีสถาพรวงศ์)

กสทช.

ความเห็น กสทช. ประวิทย์ เพื่อบันทึกในรายงานการประชุม กทค. ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๘ ระเบียบวาระที่ ๕.๒

“๑. โดยหลักการใหญ่แล้วเห็นว่า หากมีประเด็นใดที่เงื่อนไขใบอนุญาตหรือประกาศเขียนไว้ชัดเจนก็สามารถดำเนินการได้ทันที แต่ส่วนที่ยังไม่ชัดเจนก็ต้องวางแผนว่าจะมีแนวทางการกำกับดูแลอย่างไร โดยอาจจะทำเป็นมติหรือเป็นประกาศ กสทช. ต่อไป โดยแนวทางการกำกับดูแลค่าบริการที่สำนักงาน กสทช. นำเสนอกรณีโปรโมชั่นเรียกเก็บค่าบริการต่อหน่วย ให้มีการตรวจสอบโดยใช้ผลการคำนวณอัตราค่าบริการเฉลี่ยในตลาดเดิมเป็นพยานในทุกหน่วยบริการ, กรณีโปรโมชั่นเหมาจ่าย การกำหนดอัตราค่าบริการที่เกินจากที่เหมาจ่าย ซึ่งมีการกำหนดอัตราค่าบริการต่อหน่วย ให้มีการตรวจสอบอัตราค่าบริการส่วนเกินโดยใช้ผลการคำนวณอัตราค่าบริการเฉลี่ยในตลาดเดิมเป็นพยาน และการปฏิบัติตามประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์การอนุญาตคลื่นความถี่ ๑๘๐๐ MHz และ ๙๐๐ MHz จะต้องเรียกเก็บค่าบริการตามการใช้งานจริงทุกโปรโมชั่น โดยการใช้งานประเภทเสียงให้เรียกเก็บค่าบริการในหน่วยวินาทีโดยไม่ปัดเศษ นั้น ผมเห็นว่า เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน กสทช. อยู่แล้วที่จะใช้แนวทางดังกล่าวในการตรวจสอบโปรโมชั่นและตลาดต่อไป

๒. กรณีที่จะจัดการประชุมร่วมกับผู้ประกอบการเพื่อหาข้อสรุปว่า กสทช. จะกำกับดูแลอัตราค่าบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในระยะยาวต่อไปอย่างไร นั้น ผมเห็นว่าควรต้องมีการกำหนดกรอบเวลาเป็นเป้าหมายไว้ด้วย เพื่อให้ประชาชนมั่นใจว่าจะมีการกำกับดูแลในเรื่องอัตราค่าบริการอย่างจริงจัง ทั้งนี้ แนวทางที่เหมาะสมคือการออกประกาศกำหนดอัตราขั้นสูง ซึ่งไม่ได้หมายความว่า กสทช. ต้องการให้ค่าบริการเป็นแบบอัตราเดียวทุกการใช้งาน (flat rate) แต่เป็นการกำหนดเพดานโดยที่ผู้ประกอบการสามารถออกแบบโปรโมชั่นได้เหมือนเดิม เช่น โปรโมชั่นเหมาจ่าย สามารถกำหนดได้ว่าค่าบริการในโปรโมชั่นนาที่ละเท่าไร ส่วนเกินนาที่ละเท่าไร ซึ่งแตกต่างกันได้ เพียงแต่ค่าบริการในทุกนาที่เมื่อคำนวณแล้วจะต้องไม่เกินกว่าอัตราขั้นสูงที่ กสทช. กำหนด ทั้งนี้ ประเด็นร้องเรียนข้อหนึ่งที่คุณประสงค์ เลิศรัตนวิสุทธิ์ (วาระที่ ๔.๒๗) ยกขึ้นมา คือ การกำกับดูแลค่าบริการของ กสทช. ที่ผ่านมาใช้อัตราเฉลี่ยของทั้งตลาด ทำให้ผู้บริโภคไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าค่าบริการที่ผู้ประกอบการเรียกเก็บเกินกว่าอัตราที่ กสทช. กำหนดหรือไม่ หรือแม้แต่สำนักงาน กสทช. เองก็ไม่สามารถตรวจสอบได้เช่นกันว่า ในความเป็นจริงแล้วผู้ประกอบการคิดค่าบริการเกินหรือไม่ เนื่องจากข้อมูลทุกอย่างอยู่ที่ผู้ประกอบการ ดังนั้น จึงต้องหาวิธีการตรวจสอบที่ทำได้โดยผู้บริโภคและสำนักงาน กสทช. ไม่ใช่จากการรายงานโดยผู้ประกอบการเท่านั้น และในเมื่อที่ผ่านมา กสทช. กำหนดอัตราค่าบริการขั้นสูงของ ๒G ว่าห้ามเกินนาที่ละ ๔๔ สตางค์ โดยเป็นที่ยอมรับว่าทั้ง ๓G และ ๔G มีต้นทุนถูกกว่า ๒ G ดังนั้นอัตราค่าบริการขั้นสูงชั่วคราวที่ กสทช. สามารถประกาศได้เลยคือ ๔๔ สตางค์ ส่วนรายละเอียดของโปรโมชั่นว่าจะคิดค่าบริการนาที่ละเท่าใด ก็เป็นเรื่องที่ผู้ประกอบการสามารถออกแบบได้

๓. สำนักงาน กสทช. ควรต้องวางแผนการกำกับดูแลสำหรับคลื่นความถี่อื่นๆ ด้วย เช่น คลื่นความถี่ย่าน ๒๑๐๐ MHz ว่าจะทำอย่างไร มีฐานอำนาจในการกำกับดูแลตามกฎหมายใด หรือจะใช้วิธีการเจรจาหรือขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการ ส่วนข้อเสนอเรื่องการออกประกาศกำหนดอัตราค่าบริการในภาพรวมโดยไม่ขึ้นอยู่กับเทคโนโลยีหรือประเภทใบอนุญาต (across the board) อาจเป็นแนวทางที่จะทำให้คลื่นความถี่ใดที่ยังไม่มีเงื่อนไขเฉพาะกำหนดไว้ จะต้องถูกกำกับอัตราค่าบริการโดยประกาศดังกล่าวต่อไป แต่ยังไม่ทำให้การกำกับดูแลค่าบริการในคลื่นความถี่ ๑๘๐๐ MHz และ ๙๐๐ MHz พ้นไปจากเงื่อนไขเฉพาะที่ กสทช. กำหนดไว้แล้วได้”